

แนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ประจำปีการศึกษา 2554

ที่มาและความสำคัญของแนวปฏิบัติที่ดีด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

จากผลการตรวจประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ผ่านมา พบว่าคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ยังมีจุดอ่อนในการบริหารจัดการการเก็บข้อมูล และระบบกลไกต่างๆ และเนื่องจากคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ได้รับรางวัล Best Practice รวมทั้งมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จึงได้จัดโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการองค์ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2555 เพื่อให้คณะกรรมการการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้มีมุมมองใหม่ๆ และแนวทางในการจัดการที่ดีของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เป็นแบบอย่างในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะฯ จากการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จึงได้ปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานประกันคุณภาพ ให้เหมาะสม โดยจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา และทำความเข้าใจกับทุกตัวชี้วัด (ระดับภาควิชา) และแนวทางในการตอบแบบประเมิน หลังจากนั้นแต่ละภาควิชา ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเบื้องต้น และฝึกเขียนแบบรายงานการประเมินตนเอง(SAR) โดยคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการฝึกอบรมด้านการประกันคุณภาพศึกษามาแล้ว ได้ไปตรวจเยี่ยมภาควิชา โดยจำลองเหตุการณ์การตรวจประเมิน พร้อมให้คำแนะนำเพิ่มเติมตามรายละเอียดแต่ละตัวชี้วัด จากนั้นทุกภาควิชาได้นำข้อมูลคำแนะนำนั้นไปปรับปรุงแบบรายงานการประเมินตนเอง และจัดเอกสารเพื่อตอบตัวชี้วัดต่างๆ ต่อไป

จากการเข้าตรวจประเมินในเบื้องต้น ทำให้ผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพของภาควิชา ได้เข้าใจและทราบรายละเอียดเกี่ยวกับตัวชี้วัดตามการประกันคุณภาพมากขึ้น และสามารถดำเนินงานตามกระบวนการ PDCA ในปีต่อๆ ไปได้อย่างสอดคล้องกับตัวชี้วัดและไม่ยุ่งยากมากนักเมื่อใกล้เวลารับการประเมินในปีถัดไป

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการสร้างแนวปฏิบัติที่ดีด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

1. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษา
2. เพื่อให้บุคลากรของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เข้าใจระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และสามารถวางแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม
3. เพื่อสร้างแนวทางในการแก้ไขปัญหาการจัดเก็บเอกสารการประกันคุณภาพการศึกษา

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. บุคลากรมีแนวทางในการจัดระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาไปในทิศทางเดียวกัน
2. บุคลากรเข้าใจระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และสามารถวางแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม
3. มีแนวทางในการแก้ไขปัญหาการจัดเก็บเอกสารการประกันคุณภาพการศึกษา

ขั้นตอนการปฏิบัติ

Plan :

1. สำรวจความต้องการต้องการพัฒนาการจัดการองค์ความรู้งานประกันคุณภาพการศึกษา
2. จัดประชุมสรุปผลการสำรวจความต้องการและรับฟังข้อเสนอแนะ
3. จัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ตามรายละเอียดแต่ละตัวชี้วัดในคณะ
4. ประสานงานกับคณะอื่น ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดี – ดีมาก ภายในมหาวิทยาลัยเพื่อกำหนดวันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
5. กำหนดวันตรวจเยี่ยมภาควิชาก่อนรับการตรวจประเมินจริง

6. ประชุมสรุปผลการประเมิน รับฟังปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะต่างๆ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

Do:

1. จัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา กับคณะอื่น
2. ประมวลผลการจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับคณะอื่น และนำมาเผยแพร่ ภายในคณะ
3. ประชุมสรุป และเสนอแนะแนวทางในการจัดเก็บเอกสาร และระบบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ร่วมกันทุกภาควิชา

Check:

1. คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการฝึกอบรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษามาแล้ว ไปตรวจเยี่ยมภาควิชา โดยจำลองเหตุการณ์การประเมิน พร้อมให้คำแนะนำเพิ่มเติมตามรายละเอียดแต่ละตัวชี้วัด
2. ทุกภาควิชา นำข้อมูลคำแนะนำนั้นไปปรับปรุงแบบรายงานการประเมินตนเอง และจัดเอกสารเพื่อตอบตัวชี้วัดต่างๆ
3. ผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากผู้ตรวจประเมินของมหาวิทยาลัย เปรียบเทียบกับผลการประเมินตนเองในปีที่ผ่านมา

Act:

1. ภาควิชา นำความรู้ ความเข้าใจในตัวชี้วัดต่างๆ ไปเผยแพร่กับบุคลากรภายในภาควิชา

ผลการดำเนินงาน

1. บุคลากรในคณะ เข้าใจระบบงานประกันคุณภาพการศึกษามากขึ้น และสามารถจัดเก็บเอกสารประกอบการประกันคุณภาพได้ดีขึ้น
2. บุคลากร นำข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการตรวจประเมินไปแก้ไขงานของตนได้อย่างถูกต้อง
3. มีแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขงาน กิจกรรม หรือโครงการ ที่จะดำเนินการในอนาคต ให้สอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา
4. มีแผนการจัดเก็บเอกสารจากกิจกรรม หรือโครงการต่างๆ ที่ได้ดำเนินการระหว่างปีการศึกษา เพื่อใช้ประกอบการประกันคุณภาพการศึกษา

ปัจจัยที่ทำให้ประสบความสำเร็จ

ปัจจัยที่ทำให้เกิดแนวปฏิบัติที่ดีด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ ความเข้าใจในงานประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร และแนวปฏิบัติในการจัดเก็บเอกสารตามตัวชี้วัดที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

1. ระบบการจัดเก็บเอกสารของฝ่ายสนับสนุนที่ไม่เป็นไปตามระบบ 5 ส
2. จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่เพียงพอ ทำให้งานกระจุกอยู่ที่คนไม่กี่คน
3. การส่งต่องาน ของผู้บริหารชุดเดิม และผู้บริหารชุดใหม่ ที่ไม่ชัดเจน เอกสารไม่ครบถ้วน ทำให้เสียเวลาในการสืบค้น